

tallets Medlemmer vilde negte Beløbet, men her sigte vi, at det er overflødig. For det Første er det tydeligt og klart udtalt, og den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, der skulde modsigte det, har ikke med en Tøddel kunnet modbevise, hvad Mindretallet har fremsat, nemlig at der eksisterer ikke nogen Virksomhed af den omtalte Forening, hvortil denne har Brug for endog saa blot $\frac{1}{10}$ af det Beløb, den har til sin Raadighed. I en Snes Aar har den skrevet nogle Breve til Skolerne og igjen modtaget Breve fra disse, men det er jo en Gjening, som Enhver, der har med den Slags Sager at gjøre, ligeledes maa paatage sig, og vistnok ofte i langt større Grad, saa det er ikke Noget, der kan kaldes Foreningens Virksomhed. At en Embedsmand, to Stibsrhedere og to afgangende Stibskapitainer skulde just være nødvendige som samlet Raad for Ministeren, kan jeg ikke anerkjende, og dertil kommer, at det er farligt at have saadanne Autoriteter, som man spørger, thi det medfører Ensidighed. Vil Ministeren spørge, skal han ogsaa raadspørge Folk i Provindserne, der have Forstand paa de Dele, ligesaavel som han skal spørge Folk her i Kjøbenhavn. Her har han desuden Sømandsforeningen, han har Grossererforeningen, han har Skifferforeningen, han har kort sagt Steder nok, hvor han kan henvende sig. Gaa vi nu tilbage til Foreningens Virksomhed og spørge, hvori den da bestaar, saa vil man maasse sige, at Virksomheden koncentrerer sig i Institutet, i Kjøbenhavns Skole. Nu vel, da kalde man Kontoen: „Bidrag til Kjøbenhavns Skole“, saa er den rigtig betegnet, og saa er det altsaa Bestyrelsen for Skolen, der faar de 1000 Rd. Saa er det muligt, at Mindretallet ikke paa dette Punkt havde gjort nogen Indvending, og saa havde der ialtsald været Sandhed deri. Men dernæst sigte vi, at Ministeren er i en fuldstændig Wildfarelse, naar han tror, at dette Institut enten paa Grund af sin særlige Virksomhed eller paa Grund af sin særlige pekuniære Stilling kan have Brug for dette Beløb. Institutet har ialt, de 1000 Rd. medregnet, nu vistnok ved Renter, ved Legater, ved Tilskud 8000 Rd. om Aaret at taade over, og hvis dette ikke

er langt mere, end Institutet kan bruge, vilde det være umuligt for nogetsomhelst andet Institut af den Art at bestaa nogen Dag her i Landet. Dette Institut har — det maa hævdes — ikke nogen særegen Stilling fremfor de andre Instituter af samme Art. Det maa saaledes hævdes bestemt, at, naar man taler om, at Institutet uddanner Lærere, da er det en Misforstaaelse, og jeg skal ogsaa efter anden Foranledning nævne et Exempel fra den nyeste Tid. En Mand — det var en Kandidat — fra Fano, som ønskede at uddanne sig til Lærer i 3die Afdeling, sendes herover i denne Sommer. Han ønsker nærmere at udvide sine Kundskaber i nogle Fag ud over den Uddannelse, han allerede har, og han ønsker at gaa ned paa Institutet for at høre paa Undervisningen i disse Fag. Men hvad gjør Bestyrelsen? Den negter ham at komme indfor Skolens Dør, negter ham Adgang til at høre paa Undervisningen! Er det at uddanne Lærere? Dette er det nyeste Exempel paa Fordragelighed eller, hvad jeg snarere vil kalde det, Kjøbenhavns Bornerthed, thi der er ingen anden Skole, som vilde negte det. Paa Spørgsmaal, om Vedkommende, hvis Tiden tillod ham at reise over til det Institut, som jeg har med at gjøre, vilde blive modtagen, svarede jeg naturligvis Ja. Det, jeg her har omtalt, er nu forøvrigt ikke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds Skyld i, thi han var dengang paa Island, men det skal dog bemærkes, at Bestyrelsen for Foreningen til Søfartens Fremme har negtet en Mand, der ønskede at uddanne sig som Lærer ved en endog saa fjernt liggende Skole, at overvære Undervisningen i Fag, der ere vigtige for Sømanden. Kan man kalde det at uddanne Lærere? Den ærede Taler (Lypen), som i Gaarsmødet gjorde en Reise i Lantens Landet rundt og fortalte, hvad der var skrevet engang imellem til enkelte Skoler — ja, skulde jeg huske, hvorofte jeg har modtaget Breve og besvaret Breve fra hele Landet om Sømandsforhold, uden at tænke paa, at det var en offentlig Virksomhed, saa vilde jeg faae Nok at huske, derover fører jeg ikke Regnskab — han nævnte enkelte Exempler fra min Skole, og jeg skal ogsaa nævne eet. Der var blandt Skolens Lærere en Mand,